nasza Parafia

Nr 43 Grudzień 2013 Parafia św. Maksymiliana we Włocławku

„Jednego serca, jednego ducha"

Kościół to nie tylko dom z kamieni i złota.
Kościół żywy i prawdziwy, to jest serc wspólnota.
Jedno serce, jedna dusza, to jest serc wspólnota.

Jednego serca, jednego ducha, tworząc żywą wspólnotę, w dniu odpustu parafialnego 14 sierpnia o godz. 18.00, zgromadzili się wierni Parafii św. Maksymiliana we Włocławku oraz zaproszeni kapłani – goście pod przewodnictwem Księdza Biskupa Ordynariusza Wiesława Alojzego Meringa, by dziękować Panu Bogu za 30 lat istnienia naszej Parafii, a jednocześnie prosić o Boże błogosławieństwo dla całej wspólnoty. Mszę świętą koncelebrowali: kanclerz Kurii Diecezjalnej ksiądz prałat Artur Niemira, dyrektor Seminarium ksiądz kanonik Marcin Filas oraz ksiądz proboszcz Lesław Politowski. Podczas liturgii odpustowej grała Diakonia Muzyczna Dorosłych naszej Parafii. W rozbudowanej procesji z darami wzięło czynny udział kilkunastu parafian.

Początek naszej wspólnoty wiąże się z rokiem 1983, w którym miało miejsce erygowanie Parafii, czyli powołanie jej do istnienia. Pierwszym administratorem, a potem proboszczem, został mianowany ks. Leszek Tokarski. Po nagłej śmierci ks. Tokarskiego, ówczesny Biskup Bronisław Dembowski mianował proboszczem ks. Lesława Politowskiego. Sięgnijmy pamięcią do dnia 13 września 1998 roku, kiedy to obecny ksiądz proboszcz skierował do wiernych kazanie inaugurujące, wzywając wszystkich wiernych „do podjęcia cząstki odpowiedzialności za Parafię".

Gdzie się zbierze dwóch lub trzech,
dobro mając na celu
Tam przebywa Chrystus żywy,
tworząc jedność z wielu.
Jedno serce, jedną duszę, tworząc jedność z wielu.

Ciesząc się obecnie ukończoną i piękną świątynią, każdego roku dorastaliśmy do tej chwili - dnia obchodów 30-lecia istnienia. Licznie zebrani wierni w imieniu całej Parafii dziękowali za to, co się dokonało: zarówno od strony duchowej, jak i materialnej. Oprócz intencji dziękczynnej, miała także miejsce intencja błagalna. Ksiądz Biskup Ordynariusz w swoim słowie skierowanym w ramach homilii, nawiązał do Patrona naszej Parafii, akcentując „że ziarno ludzkiego życia musi najpierw obumrzeć, aby został wydany plon".

Wróćmy myślą do wygłoszonych w pierwszym kazaniu do wspólnoty słów Księdza Proboszcza: *„Chciałbym też prosić każdego z Was, Bracia i Siostry, aby każdy spróbował odnaleźć własny dar, którym może służyć w naszej wspólnocie, aby każdy, kto identyfikuje się z tą wspólnotą, odnalazł w niej swoje miejsce, poczuł się u siebie*

Eucharystii przewodniczył Ksiądz Biskup Wiesław Mering.

i służył tej parafii tak jak potrafi, tak jak umie, tymi zdolnościami, którymi obdarzył go Pan. A zadań, możliwości i pracy nie zabraknie." Jesteśmy więc wezwani, by każdego dnia brać odpowiedzialność za własną wspólnotę parafialną, odpowiedzialność za Jej wymiar duchowy i materialny. Obchodząc kolejne rocznice, szczególnie te „okrągłe", mocniej sobie to uświadamiamy. Krok po kroku każdy z nas musi w sobie rozważyć po imieniu, co to znaczy być chrześcijaninem czy chrześcijanką, parafianinem czy parafianką – uczniem Jezusa.

Ksiądz Biskup w swoim przesłaniu wezwał wszystkich do wzajemnej miłości. W ten sposób zawsze wzmacniamy wspólnotę Kościoła, a osłabiamy ją za każdym razem, gdy wykraczamy przeciwko miłości. Biorąc przykład z osoby świętego Maksymiliana jesteśmy wezwani, by zabiegać na tym świecie o sprawy Boże.

Kto się dzieli tym co ma z potrzebującymi, ten wypełnia Ewangelię, niebo czyni z ziemi. Jedno serce, jedną duszę, niebo czyni z ziemi.

W słowie końcowym Ksiądz Biskup odczytał dekret, w którym mianował Księdza Proboszcza kanonikiem honorowym Kapituły Katedralnej, doceniając w ten sposób wkład pracy w dokończenie budowy budynku kościoła oraz dbałość o duchową kondycję Parafii. Po Mszy świętej miała miejsce procesja eucharystyczna wokół kościoła, na której rozpoczęcie Ksiądz Proboszcz odmówił modlitwę dziękczynno-błagalną z okazji 30-lecia Parafii.

Każda okrągła rocznica ma swój początek. Trzeba tutaj wspomnieć o pierwszym proboszczu naszej Parafii ks. Leszku Tokarskim. Pan Bóg powołał Go do wieczności. Każdego roku obchodząc doniosłe wydarzenia w naszej wspólnocie, zawsze pamiętajmy o modlitwie w jego intencji.

Naszej wspólnocie życzymy jak najgorliwszych parafian, dbających o sprawy Boże. Życzymy też świętych, pobożnych i gorliwych księży, strzegących Bożego prawa i wskazujących je wszystkim ochrzczonym. Wspólnota parafialna dążąca do świętości cieszy się świętością swoich rodzin, które są miejscem rodzenia się i wzrastania powołań kapłańskich i zakonnych. To także ważne zadania dla każdego tworzącego wspólnotę. Nie wolno nam nigdy zapominać o tych ważnych sprawach, które na nas spoczywają od momentu sakramentu chrztu świętego.

Szczęść Boże!

ks. Robert Dynakowski

KALENDARIUM 2013

• Od 8 lutego kontynuowaliśmy rozpoczęte w ubiegłym roku prace przy oczyszczaniu mozaiki oraz figur w pasie centralnym prezbiterium, zakończone w Wielki Wtorek 26 marca. W ramach tych prac zdejmowaliśmy i ponownie przyklejaliśmy niektóre duże kolorowe płyty ceramiczne i szklane, elementy składowe mozaiki, które przed kilku laty zostały przyklejone przez artystę do ściany nierzetelnie i groziły odpadnięciem.

• Od początku lutego do 11 maja zostały wykonane i umieszczone na wszystkich ławkach w kościele, zarówno w nawie głównej, jak i w amfiteatrach, poduszki na ławki o grubości 4 cm.

• W poniedziałek 11 marca odbyła się pielgrzymka maturzystów na Jasną Górę. Wyjechało autokarami 80 uczniów IV Liceum Ogólnokształcącego wraz z ks. Maciejem, nauczycielami i wychowawcami.

• W Wielkim Poście przeżyliśmy rekolekcje wielkopostne, a zarazem renowację ubiegłorocznych Misji świętych. Trwały one od niedzieli 17 marca do środy 20 marca. Nauki rekolekcyjne wygłosił ks. Adam Bajorski, rektor Wyższego Seminarium Duchownego Misjonarzy Świętej Rodziny w Kazimierzu Biskupim.

• Od 5 Niedzieli Wielkiego Postu 17 marca do Niedzieli Palmowej 24 marca trwała 40. akcja charytatywna zbierania trwałych produktów żywnościowych dla rodzin najbardziej potrzebujących z naszej parafii. Chętni wkładali żywność – swój dar dla potrzebujących – do wystawionych pod chórem kościoła koszów.

• W piątek 22 marca odbyła się Droga krzyżowa ulicami miasta dla wszystkich: dzieci, młodzieży i dorosłych. O godzinie 16.45 rozpoczęliśmy nabożeństwo w kościele Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i wyruszyliśmy do naszego kościoła. Mimo zimowej i mroźnej aury, oblodzonej i zaśnieżonej nawierzchni jezdni i chodników, w trwającym 1 godzinę 15 minut nabożeństwie wzięło udział około 2200 osób.

• Chorych z posługą sakramentalną przed Świętami wielkanocnymi odwiedziliśmy w domach w sobotę 23 marca.

• W Niedzielę Palmową 24 marca na rozpoczęcie Mszy świętej o godzinie 11.30 odbyła się procesja z palmami oraz – już tradycyjnie – konkurs na najwyższą i najpiękniejszą palmę. Najwyższe i najpiękniejsze palmy to:

a) 6-metrowa palma wykonana przez: Wiktorię Jaskóła, Julię Borkowską i Nikolę Stencel z klasy IV b Szkoły Podstawowej nr 20 wraz z rodzinami (stała przy ołtarzu);
b) 6-metrowa palma wykonana przez: Alicję Kłosowską, Patrycję Wiśniewską i Amelię Bednarską z klasy IV b Szkoły Podstawowej nr 20 wraz z rodzinami (umieszczona przy tabernakulum);
c) 4,5-metrowa palma wykonana przez rodzinę Sobierajskich (stała przy ołtarzu).

Warto wspomnieć, iż rodzina Sobierajskich już od piętnastu lat na Niedzielę Palmową zawsze wykonuje około 4-5-metrową palmę, którą co roku stawiamy w prezbiterium.

• Adoracja Pana Jezusa w ciemnicy rozpoczęła się w Wielki Czwartek po wieczornej Mszy Wieczerzy Pańskiej i trwała do godziny 22.00, a następnie w Wielki Piątek od godziny 9.00 do wieczornej liturgii. Wielkopiątkowa adoracja Pana Jezusa w Grobie rozpoczęła się po wieczornej liturgii i trwała do godziny 22.00. Młodzież poprowadziła adorację w Wielki Piątek od godziny 20.30 do 21.30.

• W poniedziałek 8 kwietnia przypadła liturgicznie Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, przesunięta na poniedziałek po oktawie Wielkanocy z powodu przypadającego w dniu 25 marca Poniedziałku Wielkiego Tygodnia. Uroczystość Zwiastowania Pańskiego jest obchodzona jako Dzień Świętości Życia. Na Mszy świętej o godzinie 18.00 odbyło się złożenie przyrzeczeń tzw. Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego przez tych, którzy chcieli jej się podjąć. Po homilii 48 osób adoptujących podeszło do ołtarza ze świecami, aby złożyć przyrzeczenie.

• W sobotę 13 kwietnia odbyła się autokarowa pielgrzymka do Lichenia, w której wzięło udział 40 osób. Pielgrzymkę zorganizował ks. Marcin.

• We wtorek 30 kwietnia o godzinie 17.00 Ksiądz Biskup Wiesław Mering sprawował Eucharystię, podczas której udzielił sakramentu bierzmowania 76 osobom z naszej parafii, głównie młodzieży klas trzecich gimnazjalnych.

• W niedzielę 12 maja o godzinie 11.30 przystąpiły do Pierwszej Komunii świętej dzieci klas drugich: II a, II b, II c w liczbie 61 osób. Nabożeństwo pokutne i pierwsza spowiedź dla tej grupy dzieci pierwszokomunijnych odbyła się w sobotę 11 maja o godzinie 9.00.

• W niedzielę 19 maja po raz pierwszy w pełni uczestniczyła w Eucharystii druga grupa dzieci: klasy II d, II e w liczbie 43 osób. Nabożeństwo pokutne i pierwsza spowiedź dla drugiej grupy dzieci odbyła się w sobotę 18 maja o godzinie 9.00. Wszystkie dzieci, z obydwu grup, przystępowały do Pierwszej Komunii świętej w strojach liturgicznych.

• Od maja do października każdego 13 dnia miesiąca odprawialiśmy nabożeństwa Fatimskie z modlitwą różańcową i procesją z figurą Matki Bożej Fatimskiej wokół kościoła. Uczestnicy procesji nieśli zapalone świece.

• W niedzielę 26 maja o godzinie 13.00 odbyła się uroczystość Komunii świętej rocznicowej dzieci klas trzecich.

• W czwartek 30 maja przypadła Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej, zwana tradycyjnie Bożym Ciałem. Po Mszy świętej o godzinie 11.30 wyruszyła procesja ulicami miasta tradycyjną już drogą, tj. ulicą Fredry, Kaliską i Broniewskiego. Ołtarze były usytuowane w tych samych miejscach, co ubiegłymi laty. Kazanie zostało wygłoszone jak co roku przy trzecim ołtarzu. W tym roku wygłosił je ks. Robert Dynakowski. Przez ostatnie kilkanaście lat procesja w naszej parafii odby-

wała się po południu ze względu na zarządzenie ówczesnych biskupów, natomiast w tym roku rozpoczęła się po Mszy świętej o godzinie 11.30. Wracamy do pierwotnej tradycji. Pogoda była dobra: dające o sobie znać słońce zza chmur i wiatr, który chłodził uczestników procesji. Czciciele Eucharystii w liczbie około 3 tysięcy szli w procesji za Najświętszym Sakramentem.

• W oktawie Bożego Ciała odbywała się codzienna procesja eucharystyczna podczas nabożeństwa majowego i czerwcowego o godzinie 17.30, po zaśpiewaniu Litanii do Najświętszej Maryi Panny lub Litanii do Serca Pana Jezusa. W kończący oktawę czwartek po nabożeństwie czerwcowym i procesji odbyło się tradycyjne poświęcenie wianków i ziół.

• W sobotę 1 czerwca odbył się wyjazd na spotkanie młodzieży w Lednicy. Z młodzieżą pojechał ks. Maciej Naraziński.

• W niedzielę 2 czerwca od godziny 17.00 do 18.00 Papież Franciszek przewodniczył adoracji eucharystycznej w Rzymie. W tym samym czasie katolicy na całym świecie adorowali Najświętszy Sakrament w swoich kościołach. W związku z tym tego dnia w naszym kościele o godzinie 17.00 nastąpiło wystawienie Najświętszego Sakramentu, następnie pół godziny adoracji prywatnej, a od 17.30 Nabożeństwo czerwcowe z procesją eucharystyczną.

• We wtorek 4 czerwca o godzinie 18.00 ks. Robert Dynakowski wraz ze swoimi kolegami z roku święceń odprawił Mszę świętą dziękczynną w 7. rocznicę święceń kapłańskich.

• W czwartek 6 czerwca o godzinie 18.50 odbyło się spotkanie przy grillu Grupy Oazowej Dorosłych, Diakonii Muzycznej Dorosłych, Apostolatu Maryjnego i Asysty.

• W niedzielę 9 czerwca o godzinie 11.30 odprawiliśmy uroczystą Mszę świętą dziękczynną z okazji 30. rocznicy powstania Szkoły Podstawowej nr 20.

• Autokarowa pielgrzymka do Częstochowy odbyła się w środę 12 czerwca. Wzięło w niej udział 49 osób z księdzem proboszczem.

• W poniedziałek 17 czerwca wyjechały do Lichenia dzieci, które w tym roku przystąpiły do Pierwszej Komunii świętej. Wyjazd nastąpił o godzinie 8.00, powrót około godziny 17.30. W pielgrzymce wzięło udział 48 osób z księdzem proboszczem i dwiema katechetkami.

• W czwartek 20 czerwca odbyła się pielgrzymka ministrantów z ks. Robertem do Grąblina i Lichenia. Pojechało też kilka osób dorosłych. Wszystkich uczestników pielgrzymki było 48 osób.

• W sobotę 22 czerwca ks. Robert zorganizował pielgrzymkę do Obór. Wzięło w niej udział 48 osób.

• W niedzielę 23 czerwca w godzinach popołudniowych i wieczornych odbył się w naszej parafii festyn z okazji 30 rocznicy powstania naszej parafii. Rozpoczął się on o godzinie 17.00 na placu kościelnym i trwał do godziny 21.00. Tego dnia ostatnia Msza święta była przełożona z godziny 18.00 na 16.00, a nabożeństwo czerwcowe zostało odprawione o godzinie 15.30.

• W piątek 28 czerwca o godzinie 8.00 została odprawiona Msza święta z okazji zakończenia roku szkolnego i katechetycznego w podziękowaniu Panu Bogu za upływający rok nauki.

• Dnia 28 czerwca po ciężkiej chorobie zmarł w wieku 71 lat nasz były wieloletni organista Janusz Marcinkowski. Jego pogrzeb odbył się w środę 3 lipca.

• W diecezji włocławskiej trwa ciągła adoracja Najświętszego Sakramentu, polegająca na tym, iż każdego dnia inna parafia prowadzi adorację. Nasza parafia miała w tym roku wyznaczony taki dzień na poniedziałek 1 lipca. W związku z tym po porannej Mszy świętej został wystawiony Najświętszy Sakrament aż do Mszy świętej wieczornej.

• W dniach od 6 do 16 lipca odbyły się rekolekcje wakacyjne dla dzieci i młodzieży w Lalikach w Beskidzie Żywieckim. Wzięło w nich udział: 43 uczestników, 3 animatorów i ks. proboszcz.

• Od 26 do 30 lipca odbyła się pielgrzymka Szlakiem Papieskim, zorganizowana przez ks. Marcina. Wzięło w niej udział 50 osób.

• W dniach od środy 24 do środy 31 lipca odbyła się pielgrzymka do Ziemi Świętej. Z naszej parafii wzięło w niej udział 25 osób z księdzem proboszczem, a także 15 osób z różnych miejsc w Polsce.

• W środę 25 lipca w dniu św. Krzysztofa, patrona kierowców, po Mszy świętej porannej i wieczornej odbyło się poświęcenie pojazdów.

• W dniach 2-12 sierpnia w Stasikówce k. Poronina odbyły się wakacje z Bogiem młodzieży ze wspólnoty „Emaus" pod przewodnictwem ks. Marcina. Wzięło w nich udział 35 osób z naszej parafii, z Chełmicy Dużej i innych.

• Aby duchowo towarzyszyć Pieszej Włocławskiej Pielgrzymce na Jasną Górę w dniu rozpoczęcia pielgrzymki, czyli we wtorek 6 sierpnia o godzinie 21.00 trwaliśmy w naszym kościele na modlitwie na Apelu Jasnogórskim.

• 14 sierpnia obchodziliśmy dzień naszego Patrona – św. Maksymiliana – odpust w naszej parafii, a jednocześnie dziękczynienie za 30 lat istnienia naszej Parafii. Główna Eucharystia odpustowa i dziękczynna została odprawiona o godzinie 18.00. Mszy świętej przewodniczył Ksiądz Biskup Wiesław Mering. Podczas liturgii odpustowej grała Diakonia Muzyczna Dorosłych naszej Parafii.

• W sierpniu kupiliśmy i zamontowaliśmy nowy piec gazowy do ogrzewania mieszkań księży wikariuszy.

• W poniedziałek 2 września o godzinie 8:00 dprawiliśmy Mszę świętą dla dzieci i młodzieży z okazji rozpoczynającego się roku szkolnego.

• Spotkanie wszystkich katechizujących w naszej parafii odbyło się w poniedziałek 2 września o godzinie 10:00.

• Od początku września spotkania scholi dziecięco-młodzieżowej odbywają się w soboty o godzinie 13:00, a od początku grudnia – o godzinie 12.30.

• Wraz z początkiem września rozpoczęły się przygotowania do przyjęcia sakramentu bierzmowania. Według zarządzenia Biskupa Włocławskiego przygotowanie do bierzmowania trwa przez trzy lata, czyli od pierwszej klasy gimnazjum. Wszyscy, którzy pragną przyjąć ten sakrament powinni się zgłosić na początku pierwszej klasy gimnazjum.

• Na Lednicę Seniora w sobotę 7 września wyjechało 37 osób z księdzem Marcinem.

• W dniach 14-22 września odbyła się autokarowa pielgrzymka do Włoch z Parafii św. Stanisława (27 osób) i z naszej Parafii (19 osób) w ramach pielgrzymki diecezjalnej w Roku Wiary. Opiekunami duchowym byli: ks. Rafał Bogus z Parafii św. Stanisława oraz ks. Marcin Figiel z naszej Parafii. Uczestnicy pielgrzymki do Włoch ufundowali dla naszego kościoła cztery zestawy ampułek, które będą używane w liturgii Mszy świętej.

• W niedzielę 15 września na Mszy świętej o godzinie 11.30 odbyło się błogosławieństwo uczniów oraz ich tornistrów, podręczników i przyborów szkolnych. Zaproszone były wszystkie dzieci, zwłaszcza klas pierwszych.

• W piątek 20 września zawiesiliśmy nad konfesjonałem pod chórem nowo wykonany obraz św. ojca Pio, autorstwa Daniela Pawłowskiego. Został on poświęcony przez księdza proboszcza we wspomnienie św. Pio z Pietrelciny w poniedziałek 23 września, na Mszy świętej o godzinie 18.00.

• W środę 25 września 48 uczniów klas trzecich gimnazjum z ks. Marcinem i katechetami wzięło udział w diecezjalnej pielgrzymce gimnazjalistów do Lichenia w ramach przygotowań do sakramentu bierzmowania.

• Zaproponowaliśmy w naszej parafii spotkania modlitewne, które miałyby na celu wspólną modlitwę w gronie osób chętnych, aby prosić Boga o Jego miłosierdzie dla naszej parafii, Kościoła, naszego miasta i całego świata, a także dziękować Panu Bogu i uwielbiać Go, wynagradzając za zniewagi, których nasz Pan i Jego Kościół doznaje we współczesnym świecie. Pierwsze spotkanie odbyło się w czwartek 26 września o godzinie 19.00 w Sali św. Józefa na plebanii. Później odbywały się dwa spotkania w miesiącu.

• W sobotę 5 października o godzinie 16.00 w kościele odbyło się spotkanie formacyjne w ramach przygotowań do Pierwszej Komunii świętej dla dzieci klas drugich oraz ich rodziców. Nowy program katechetyczny, dostosowany do wprowadzonej w szkole reformy przewiduje, że dzieci przystępują do Pierwszej Komunii świętej w klasie trzeciej.

• W październiku Nabożeństwa różańcowe dla dorosłych odprawiane były codziennie o godzinie 17.30, natomiast dla dzieci od poniedziałku do piątku o godzinie 16.45.

• 13 października w całej Polsce obchodzony był XIII Dzień Papieski (od 2001 roku). Modliliśmy się w intencji Ojca świętego Franciszka, trwaliśmy w oczekiwaniu na kanonizację Jana Pawła II oraz pogłębialiśmy znajomość papieskiego nauczania. Po każdej Mszy świętej przy wyjściu z kościoła przeprowadzaliśmy zbiórki pieniędzy na rzecz Dzieła Nowego Tysiąclecia, czyli fundacji pomagającej zdolnej młodzieży z wiosek i małych miasteczek, która znajduje się w trudnych warunkach materialnych.

• 14 października na różańcu polecaliśmy Bogu naszych nauczycieli, katechetów i wychowawców.

• 18 października w dniu św. Łukasza Ewangelisty, patrona pracowników Służby Zdrowia, na różańcu o godzinie 17.30 polecaliśmy Bogu lekarzy, pielęgniarki oraz wszystkich ratujących ludzkie życie i zdrowie.

• Zaistniała potrzeba wymiany pieca ogrzewającego nasz kościół. W październiku został zdemontowany stary piec miałowy i zamontowany nowy piec na ekogroszek. Nowy piec kosztował 28 tysięcy złotych oraz 2500 złotych tzw. robocizna, czyli demontaż starego i montaż nowego pieca.

• W październiku kupiliśmy dwie kolumny głośnikowe, służące głównie do odsłuchu dla diakonii muzycznej i scholi.

• W poniedziałek 11 listopada obchodziliśmy 95. rocznicę odrodzenia niepodległego państwa polskiego w 1918 roku. O godzinie 10.00 została odprawiona Msza święta w intencji Ojczyzny.

• W piątek 8 listopada włączyliśmy ogrzewanie w kościele.

• W Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata 24 listopada zakończył się Rok Wiary, ogłoszony i rozpoczęty 11 października ubiegłego roku przez Benedykta XVI.

• W sobotę 30 listopada odbył się w naszej Parafii dzień skupienia ministrantów z parafii włocławskich. Wzięło w nim udział 66 ministrantów z 8 kapłanami. W programie były: zawiązanie wspólnoty, konferencja, adoracja Najświętszego Sakramentu i okazja do spowiedzi, obiad, Eucharystia. Dzień skupienia zorganizował ks. Robert Dynakowski – duszpasterz służby liturgicznej rejonu włocławskiego.

• W listopadzie zostały położone płytki na podłodze pomieszczenia w wieży kościoła, znajdującego się piętro wyżej od chóru.

• W pierwszym tygodniu Adwentu odbyły się Msze święte w grupach zamkniętych dla gimnazjalistów przygotowujących się do sakramentu bierzmowania:

– w poniedziałek 2 grudnia o godzinie 16.15 – klasy I gimnazjum
– we wtorek 3 grudnia o godzinie 16.15 – klasy II gimnazjum
– w środę 4 grudnia o godzinie 16.15 – klasy III gimnazjum

Msze święte odbyły się w Sali św. Józefa w domu parafialnym.

• W grudniu wymieniliśmy część instalacji wodno-kanalizacyjnej w piwnicach domu parafialnego.

• Rekolekcje adwentowe w naszej Parafii odbyły się w piątek, sobotę i niedzielę: 13, 14 i 15 grudnia. Wygłosił je ks. Zbigniew Gmurczyk.

• Od 2 do 3 Niedzieli Adwentu (8-15 grudnia) trwała 41. akcja zbierania darów żywnościowych dla rodzin najbardziej potrzebujących z naszej Parafii. Z darów naszych Parafian zostało przygotowanych 117 paczek, rozdanych przed Bożym Naordzeniem.

• Roraty odprawialiśmy w adwencie we wtorki i czwartki o godzinie 18.00, a w soboty o godzinie 7.00.

• Chorych z posługą sakramentalną przed Świętami Bożego Narodzenia odwiedziliśmy w domach w sobotę 21 grudnia.

• W piątek 20 grudnia o godzinie 15.30 odbyło się spotkanie wigilijne ministrantów.

• W sobotę 21 grudnia o godzinie 15.00 odbyło się spotkanie opłatkowe Oazy Dzieci i Młodzieży oraz dziewcząt ze scholi „Venite adoremus".

ks. Lesław Politowski

Msze za dusze w czyśćcu

Od połowy lipca 2012 roku wspólnie z osobami, które zechciały wesprzeć drobnymi pieniężnymi datkami akcję zamawiania Mszy świętych za dusze zmarłych, zamówiliśmy i złożyliśmy ofiarę za 69 Mszy świętych. Średnio jest to jedna Msza święta w tygodniu. Dzięki tej akcji, która już na stałe zagościła w naszym kościele, powstała wspólnota osób głęboko zainteresowanych pomocą zmarłym cierpiącym w czyśćcu. Pięknym i wzruszającym jest sposób przekazywania datków przez członków naszej wspólnoty oraz żywe zainteresowanie dziełem pomocy duszom w czyśćcu. Będąc codziennie na Eucharystii, często zdarza się, że ktoś wsuwa mi w dłoń datek ze słowami: to na dusze. Zdarzyło mi się także kilkakrotnie, że na cmentarzu jakaś osoba wsuwała mi w dłoń datek mówiąc: to na dusze w czyśćcu. Jest to niesamowite doświadczenie, które przywraca ogromną wiarę w ludzi i ich zrozumienie potrzeby ciągłych modlitw za zmarłych. Jest również dowodem na to, że nasze dzieło zatacza coraz większe kręgi. Kilku zaprzyjaźnionych kapłanów przyłączyło się do naszego dzieła poprzez składane ofiary pieniężne i wsparcie modlitewne. Sądzę, że dusze w czyśćcu same zabiegają u Pana Jezusa o pobłogosławienie temu dziełu i poprzez natchnienia pobudzają ludzi do czynów z tym związanych.

W kwietniu tego roku na zaproszenie księdza Józefa Miłka, proboszcza Parafii Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski wygłaszałem na wszystkich Mszach świętych jednej z niedziel konferencje na temat ratowania dusz będących w czyśćcu. Namawiałem gorąco do organizowania podobnych zbiórek i zamawiania Mszy świętych jak w naszym kościele. Rezultat przeszedł najśmielsze oczekiwania i moje, i proboszcza parafii. Miesięcznie jest odprawianych średnio 12 Mszy świętych za dusze zmarłych w czyśćcu cierpiących.

Warto wiedzieć czym jest czyściec. W oparciu o naukę Kościoła Katolickiego można powiedzieć, że czyściec to przejściowy stan, a nie miejsce, który trwa do chwili powszechnego zmartwychwstania. Dostępują go dusze osób umierających w łasce, ale które nie uporządkowały stosunku do rzeczy stworzonych. Boże miłosierdzie dopuszcza możliwość oczyszczenia miłości z egoistycznych przywiązań, do których doprowadziły popełnione grzechy. Ciężar kary czyśćcowej zależy od rodzaju oraz liczby popełnionych grzechów. Oczyszczenie dokonuje się przez „ogień", który nie jest fizycznej natury, lecz jest bólem duchowym wynikającym z uświadomienia sobie miłości Boga i własnych niedoskonałości. Innym oczyszczającym cierpieniem jest tęsknota za Bogiem. Katechizm Kościoła Katolickiego podkreśla, że cierpienia czyśćcowe są inne niż piekielne (KKK 1031). Po ukończeniu oczyszczenia dusze z czyśćca trafiają do nieba (nie ma możliwości przejścia z czyśćca do piekła).

Na ogół zbyt pobieżnie, lekkomyślnie i beztrosko traktuje się sprawę czyśćca. Ludzie uważają, że czyściec pełen rozżarzonych rusztów, kotłów ze smołą i płomieni to wymysł dobry dla dzieci i dewotek. I mają słuszność! Czyściec jest zupełnie inny – i straszniejszy – od wszystkiego, co się da o nim powiedzieć, bez względu na to, czy powie się ruszt, smoła i płomień – czy też duchowa udręka tęskniącej za Bogiem duszy. Niemniej czyściec jest. I to jest tak samo naprawdę, a raczej bardziej prawdziwie, niż to wszystko, co tu na ziemi daje się rozpoznać zmysłami. Jakże więc straszną niespodzianką, jakim zaskoczeniem będzie dla każdego człowieka to wszystko, co duszę jego musi już spotkać po śmierci! Ludzie tak niechętnie zastanawiają się nad tym. A przecież tylko do chwili śmierci można świadomość tę odsuwać. Bezmyślność nie uratuje człowieka przed niczym. Strusie chowanie głowy w piasek jest tu najbardziej bezsensowną stratą czasu, który by można spożytkować na skuteczne zapobieganie przyszłym mękom. Po cóż by inaczej zdradził Bóg ludziom tajemnicę istnienia czyśćca? Gdyby nawet te tak bardzo ogólnikowe powiadomienia o nim, jakie mamy, były człowiekowi dla dobra jego duszy zbyteczne – nie byłby ich Bóg światu udzielał! Skoro ich zaś raz udzielił – zuchwalstwem i głupotą byłoby nie skorzystanie z tej łaski (zob. książka Fulli Horak „Święta Pani").

W historii duchowości katolickiej zjawisko ukazywania się dusz z nieba, czyśćca lub czasami również piekła, miało miejsce w życiu wielu mistyków i świętych kanonizowanych. Jeśli chodzi o czyściec, to możemy wymienić:

- św. Grzegorza Wielkiego, który dał początek tradycji odprawiania przez miesiąc Mszy, zwanych od jego imienia „Mszami gregoriańskimi",
- św. Gertrudę,
- św. Teresę z Avila,
- św. Małgorzatę z Kortony,
- św. Brygidę,
- św. Weronikę Giuliani,
- oraz tych bardziej współczesnych: św. Gemmę Galgani, św. Faustynę Kowalską, św. ojca Pio z Pietrelciny oraz współczesnych mistyków: Teresę Newmann, Marię Valtorta, Teresę Musco, Jadwigę Carboni, Marię Simma, Zofię Wyskiel i wielu innych. Należy podkreślić, że w przypadku wymienionych mistyków celem objawień dusz czyśćcowych było utwierdzenie ich

w wierze i skłonienie do gorliwszych modlitw w ich intencji oraz do pokuty, co miało pomóc cierpiącym duszom w szybszym dostaniu się do nieba. Natomiast jeśli chodzi o Natuzzę – poza tym wszystkim – Bóg wyznaczył jej jeszcze inne cele, związane z darem kontaktowania się z duszami czyśćcowymi:

- niesienie pociechy ludowi katolickiemu w okresie, w którym (zarówno w katechezie, jak i homiletyce) temat czyśćca jest niemal zupełnie nieobecny,
- utwierdzanie chrześcijan w wierze, że dusza istnieje po śmierci,
- przypominanie o tym, że Kościół pielgrzymujący (walczący tu na ziemi) ma obowiązek niesienia pomocy Kościołowi pokutującemu (w czyśćcu).

Na swoim profilu na Facebooku założyłem w kwietniu tego roku profil „Dusze czyśćcowe". Na profilu są udostępniane informacje o tym, w jaki sposób można pomagać zmarłym w ich jak najszybszym przejściu przez czyściec. W ciągu siedmiu miesięcy strona osiągnęła zasięg ponad 700000 osób. Jest udostępniana w wielu krajach świata przez Polaków za granicami kraju. Dziennie na stronę wchodzi i czyta jej treści średnio 0d 6000 do 8000 osób.

Otrzymuję od wielu osób świadectwa dotyczące ich przemiany w stosunku do zmarłych pod wpływem tej strony. Oto jedno z nich z Białegostoku: „Dziś o 7 rano odprawiona została pierwsza Msza święta w intencji dusz czyśćcowych, którą zamówiłam. Nie, żebym się chwaliła, ale chcę zaświadczyć, że Pańskie dzieło działa. Z Bogiem. Wioletta Kadziewicz". Kiedy podziękowałem za to świadectwo na forum, otrzymałem równie budującą odpowiedź: „Nie mnie należą się podziękowania, tylko Bogu, że działa w ludzkich sercach (nawet tak twardych jak moje) i Panu za szerzenie dzieła miłości do dusz czyśćcowych. Dziękuję i Chwała Panu! Jakiś czas temu zawarłam ,,układ" z Panem Bogiem: poprosiłam o przemianę pewnej osoby, w zamian obiecałam zamówić Mszę za dusze czyśćcowe. Ta osoba zaczęła się zmieniać... więc nie miałam wyjścia i musiałam dotrzymać słowa danego Bogu (tak więc żadna to moja zasługa). Jeszcze raz „Chwała Panu" i pozdrawiam wszystkich przyjaciół dusz czyśćcowych – i módlmy się za nie".

Akcja zbierania datków wśród członków naszej wspólnoty zagościła na dobre w naszym kościele. Liczę, że coraz więcej osób zechce wziąć udział w dziele, które w znacznym stopniu może pomóc i naszym drogim zmarłym i nam w momencie przechodzenia na „drugą stronę".

Sławomir Pawłowski

GRUPA MODLITEWNA „EMMANUEL"

W połowie września zaproponowaliśmy w naszej parafii spotkania modlitewne, które miałyby na celu wspólną modlitwę w gronie osób chętnych, aby prosić Boga o Jego miłosierdzie dla naszej parafii, Kościoła, naszego miasta i całego świata, a także dziękować Panu Bogu i uwielbiać Go, wynagradzając za zniewagi, których nasz Pan i Jego Kościół doznaje we współczesnym świecie. Zaprosiliśmy członków grup formacyjnych, ale również wszystkich chętnych, którzy chcieliby włączyć się we wspólną modlitwę. Pierwsze spotkanie odbyło się w czwartek 26 września o godzinie 19.00 w salce na plebanii. Przyszło wtedy 28 osób. W październiku, listopadzie i grudniu odbyły się po dwa spotkania w miesiącu. Uczestniczyło w nich 20-27 osób. Każde spotkanie trwało około godziny.

Oprócz spontanicznej modlitwy prośby, dziękczynienia i uwielbienia, śpiewamy pieśni, a także dzielimy się słowem Bożym. Po przeczytaniu fragmentu słowa Bożego dzielimy się tym, jak je odczytujemy w naszym życiu. Raz w grudniu modliliśmy się śpiewając Nieszpory.

W grupie panuje otwarta, szczera atmosfera. Większość uczestników modlitw to osoby, które do tej pory nie brały udziału w istniejących już przy parafii grupach. Grupę nazwaliśmy „Emmanuel", tzn. Bóg z nami. Jesteśmy otwarci: każdy może przyjść i pomodlić się z nami.

ks. Lesław Politowski

Pielgrzymka do Ziemi Świętej

W dniach 24-31 lipca 2013 roku miałam niezwykłą przyjemność uczestniczyć w zapierającej dech w piersiach pielgrzymce do korzeni chrześcijaństwa, tam gdzie narodził się Największy tego świata, Syn Boży Jezus Chrystus. Pielgrzymka do Izraela – Ziemi Świętej była niesamowitym przeżyciem, zarówno pod względem duchowym, umocnienia wiary, emocjonalnym, ale także historycznym.

27 lipca 2013 roku.

Pielgrzymka ta na nowo pozwoliła mi spojrzeć w głąb siebie i ukazała mi rzeczy nieważne, ważne i najważniejsze. Przewartościowało się moje podejście do życia i do ludzi. A przede wszystkim pokazała mi mistyczne miejsca, gdzie czułam prawdziwą obecność Boga, bo w pędzie życia, zatraceni w pracy, pogoni za czasem, często brakuje nam „minuty" zatrzymania się, zadumy i refleksji.

Tam był ten czas, aby zostawić za sobą gonitwę dnia codziennego, aby poświęcić czas na rozmowę z Bogiem, aby być blisko Niego i przeżyć najbardziej niezwykłą Pielgrzymkę życia. Z całą odpowiedzialnością i świadomością muszę powiedzieć, że była to Pielgrzymka życia i gdy tylko będę miała możliwość, wrócę tam.

Dodatkowymi atutami, a w sumie naszymi „Aniołami Stróżami" w tym niezwykłym doświadczaniu Ziemi Świętej byli: ksiądz proboszcz Lesław Politowski, ksiądz Wojciech oraz nasza pani przewodnik – pani Hanna, osoba o niezwykłej wiedzy, mająca dar jej przekazywania w tak piękny i realistyczny sposób, że każde miejsce w którym byliśmy, oddziaływało na mnie, tak jakbym żyła w czasach Jezusa Chrystusa, a może ... to w tym czasie ... podczas tej pielgrzymki – Pan nasz Jezus Chrystus towarzyszył nam – posługując się osobą naszej przewodniczki!? Każdy człowiek na swój sposób odczuwa i przeżywa takie doznania.

Niezwykłymi przeżyciami podczas pielgrzymki były codzienne Msze święte w miejscach gdzie przebywał Jezus Chrystus. A sprawowaliśmy Eucharystię lub przynajmniej modliliśmy się: w Bazylice Narodzenia Pańskiego w Betlejem,

30 lipca 2013 roku. Jerozolima.

gdzie się narodził nasz Pan, Bazylice Grobu Pańskiego w Jerozolimie, kościele św. Katarzyny, Bazylice Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny, Bazylice Agonii Pana, Bazylice Narodzenia świętego Jana Chrzciciela, w kościele świętego Józefa, w Kościele rozmnożenia Chleba i Ryb, w Kościele świętej Anny, na Górze Ośmiu Błogosławieństw, na Górze Tabor. Niezwykłym przeżyciem było odnowienie przyrzeczeń chrztu świętego w rzece Jordan.

Największym doświadczeniem duchowym była dla mnie mnie Droga Krzyżowa, gdzie podczas zgiełku i szumu cała nasza Pielgrzymka szła ulicami miasta, a wszyscy sklepikarze próbowali nam przeszkadzać. Każdy z nas jednak był w takiej zadumie i refleksji, że nie byli w stanie wytrącić nas z równowagi, a co najważniejsze: z modlitwy.

Pielgrzymka ta pokazała mi także starcie jakże różnych światów, kultur i religii istniejących na jednej ziemi. Ziemia Święta to jednak miejsce, do którego zawsze chętnie wrócę.

Aneta Rypińska z córką Patrycją

Rekolekcje w Lalikach

Od wielu lat co roku dzieci i młodzież naszej Parafii część swoich wakacji przeżywają na wspólnym wyjeździe, który ma charakter rekolekcji połączonych ze zwiedzaniem, rozrywką i zabawą. Tym razem nasze duchowe przeżycia oparliśmy na programie Oazy Nowej Drogi III stopnia (młodzież) i programie Oazy Dzieci Bożych II stopnia (dzieci). Rekolekcje odbyły się w Lalikach w Beskidzie Żywieckim w dniach od 6 do 16 lipca. Uczestniczyło w nich 43 dzieci i młodzieży, którym towarzyszyli: siostra zakonna, dwoje animatorów i kapłan.

Wyjechaliśmy autokarem 6 lipca o godzinie 8.00. W drodze zatrzymaliśmy się na Jasnej Górze, gdzie pokłoniliśmy się Matce Bożej w Jej Cudownym Obrazie. O godzinie 17.20 byliśmy już w Lalikach koło Zwardonia, 5 km od granicy ze Słowacją. Po obiadokolacji zdążyliśmy jeszcze rozegrać mecz piłki nożnej, a dzień zakończyliśmy wspólną, prawie godzinną modlitwą wieczorną.

Głównym celem naszych rekolekcji były oczywiście przeżycia duchowe. Centrum dnia była zawsze Eucharystia. Codzienne spotkania i rozmowy w grupach miały na celu poznawanie Pisma świętego i nauki Kościoła. Udawało się dobrze przeżyć trwające około godziny wieczorne modlitwy, podczas których modliliśmy się psalmami, słuchaliśmy opowiadań o kolejnych świętych, a na koniec śpiewaliśmy w kręgu nieśmiertelny „Cichy zapada zmrok". Niektóre inne nabożeństwa pomagały nam odkrywać piękno liturgii i modlitwy.

Pogodny wieczór w Lalikach. 7 lipca 2013 r.

Po kolacji kolejne grupy prowadziły pogodny wieczór, organizując dla wszystkich zabawy, skecze, rozgrywki i konkursy. Wszystko to z dziecięcą i młodzieńczą fantazją i radością. Znaczna grupa uczestników wykazywała duże zainteresowania sportowe, a szczególnie fani piłki nożnej wykorzystywali każdą przerwę w zajęciach, aby rozegrać meczyk.

Mieliśmy z sobą autokar, więc korzystaliśmy z niego, aby zwiedzać okolicę. W niedzielę 7 lipca byliśmy w Leśnym Parku Niespodzianek w Ustroniu, gdzie uczestniczyliśmy w pokazie lotów ptaków drapieżnych oraz szaleliśmy na placu zabaw. W poniedziałek 8 lipca pojechaliśmy do Szczyrku, aby wjechać wyciągiem

gdzie się narodził nasz Pan, Bazylice Grobu Pańskiego w Jerozolimie, kościele św. Katarzyny, Bazylice Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny, Bazylice Agonii Pana, Bazylice Narodzenia świętego Jana Chrzciciela, w kościele świętego Józefa, w Kościele rozmnożenia Chleba i Ryb, w Kościele świętej Anny, na Górze Ośmiu Błogosławieństw, na Górze Tabor. Niezwykłym przeżyciem było odnowienie przyrzeczeń chrztu świętego w rzece Jordan.

Największym doświadczeniem duchowym była dla mnie mnie Droga Krzyżowa, gdzie podczas zgiełku i szumu cała nasza Pielgrzymka szła ulicami miasta, a wszyscy sklepikarze próbowali nam przeszkadzać. Każdy z nas jednak był w takiej zadumie i refleksji, że nie byli w stanie wytrącić nas z równowagi, a co najważniejsze: z modlitwy.

Pielgrzymka ta pokazała mi także starcie jakże różnych światów, kultur i religii istniejących na jednej ziemi. Ziemia Święta to jednak miejsce, do którego zawsze chętnie wrócę.

Aneta Rypińska z córką Patrycją

Rekolekcje w Lalikach

Od wielu lat co roku dzieci i młodzież naszej Parafii część swoich wakacji przeżywają na wspólnym wyjeździe, który ma charakter rekolekcji połączonych ze zwiedzaniem, rozrywką i zabawą. Tym razem nasze duchowe przeżycia oparliśmy na programie Oazy Nowej Drogi III stopnia (młodzież) i programie Oazy Dzieci Bożych II stopnia (dzieci). Rekolekcje odbyły się w Lalikach w Beskidzie Żywieckim w dniach od 6 do 16 lipca. Uczestniczyło w nich 43 dzieci i młodzieży, którym towarzyszyli: siostra zakonna, dwoje animatorów i kapłan.

Wyjechaliśmy autokarem 6 lipca o godzinie 8.00. W drodze zatrzymaliśmy się na Jasnej Górze, gdzie pokłoniliśmy się Matce Bożej w Jej Cudownym Obrazie. O godzinie 17.20 byliśmy już w Lalikach koło Zwardonia, 5 km od granicy ze Słowacją. Po obiadokolacji zdążyliśmy jeszcze rozegrać mecz piłki nożnej, a dzień zakończyliśmy wspólną, prawie godzinną modlitwą wieczorną.

Głównym celem naszych rekolekcji były oczywiście przeżycia duchowe. Centrum dnia była zawsze Eucharystia. Codzienne spotkania i rozmowy w grupach miały na celu poznawanie Pisma świętego i nauki Kościoła. Udawało się dobrze przeżyć trwające około godziny wieczorne modlitwy, podczas których modliliśmy się psalmami, słuchaliśmy opowiadań o kolejnych świętych, a na koniec śpiewaliśmy w kręgu nieśmiertelny „Cichy zapada zmrok". Niektóre inne nabożeństwa pomagały nam odkrywać piękno liturgii i modlitwy.

Pogodny wieczór w Lalikach. 7 lipca 2013 r.

Po kolacji kolejne grupy prowadziły pogodny wieczór, organizując dla wszystkich zabawy, skecze, rozgrywki i konkursy. Wszystko to z dziecięcą i młodzieńczą fantazją i radością. Znaczna grupa uczestników wykazywała duże zainteresowania sportowe, a szczególnie fani piłki nożnej wykorzystywali każdą przerwę w zajęciach, aby rozegrać meczyk.

Mieliśmy z sobą autokar, więc korzystaliśmy z niego, aby zwiedzać okolicę. W niedzielę 7 lipca byliśmy w Leśnym Parku Niespodzianek w Ustroniu, gdzie uczestniczyliśmy w pokazie lotów ptaków drapieżnych oraz szaleliśmy na placu zabaw. W poniedziałek 8 lipca pojechaliśmy do Szczyrku, aby wjechać wyciągiem

Oravsky Podzamok na Słowacji. 13 lipca 2013 r.

krzesełkowym na Skrzyczne, a potem zejść szlakiem do przełęczy Salmopolskiej. Mieliśmy też czas wolny w Szczyrku. We wtorek 9 lipca byliśmy w Krakowie, gdzie przede wszystkim zwiedziliśmy katedrę na Wawelu, kościół na Skałce, kościół świętych Piotra i Pawła, Sukiennice i Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach. Nie zapominaliśmy o ciele, stąd 12 lipca zażywaliśmy kąpieli w basenach geotermalnych w Bukowinie Tatrzańskiej, a potem wstąpiliśmy do Zakopanego. Z Zakopanego do Lalik wracaliśmy przez Słowację, bo to bliżej niż po polskich drogach. 13 lipca po południu pojechaliśmy na Słowację. 10 km na północ od Kubina, na prawym brzegu Orawy, wyrasta 112-metrowa skała wapienna, ukoronowana baśniowym zamczyskiem – to malowniczy Zamek Orawski (Oravsky Podzamok), który zwiedzaliśmy ponad 2 godziny. 14 lipca wjechaliśmy wyciągiem krzesełkowym na Czantorię, a następnie weszliśmy na szczyt, gdzie ze znajdującej się po stronie czeskiej wieży widokowej podziwialiśmy okolicę. W drodze powrotnej wstąpiliśmy do Wisły.

Część uczestników wakacyjnych rekolekcji bierze udział w ciągu roku w cotygodniowych spotkaniach formacyjnych, które odbywają się w soboty o godzinie 11.00 w dwóch grupach: gimnazjalistów i uczniów szkoły podstawowej. Spotkania zasadniczo prowadzone są w oparciu o programy Ruchu Światło-Życie.

ks. Lesław Politowski

Festyn

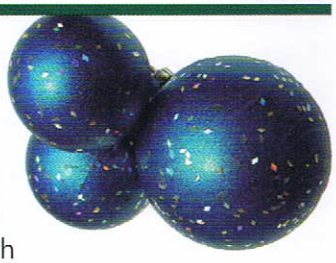

W niedzielę 23 czerwca w godzinach popołudniowych i wieczornych odbył się u nas festyn z okazji 30. rocznicy powstania naszej parafii. Festyn parafialny rozpoczął się o godzinie 17.00 na placu kościelnym i trwał do godziny 21.00. Tego dnia ostatnia Msza święta została przełożona z godziny 18.00 na 16.00, a nabożeństwo czerwcowe było odprawione o godzinie 15.30. Mieliśmy wiele obaw co do pogody, ponieważ tamtej niedzieli wokół nas wszędzie padał deszcz: na przykład w Michelinie, czy w Śródmieściu. U nas czekał do godziny 21.00, o której zaplanowaliśmy zakończenie festynu.

Ważnymi elementami festynu były występy naszych parafialnych zespołów muzycznych: Diakonii Muzycznej Dorosłych, śpiewającej młodzieży oraz dzieci ze scholi „Venite adoremus". Prezentowały się one na scenie przed domem parafialnym. Przed sceną na ustawionych krzesłach zasiadła widownia. Dla wielu zabrakło krzeseł.

Pomiędzy występami wokalno-muzycznymi młodzież przedstawiła pantomimę, tancerka zaprezentowała taniec współczesny, nie zabrakło także konkursów wiedzy religijnej dla młodzieży i dorosłych. Emocje towarzyszyły też przeciąganiu liny przez przedstawicieli różnych grup.

Pod garażami cały czas stała dmuchana zjeżdżalnia, z której bez przerwy korzystały dzieci. W ogrodzie przez cztery godziny trwały konkursy wiedzy religijnej, a także sprawnościowo-sportowe dla najmłodszych. Przez cały ten czas było sporo chętnych. W zakątku ogrodu można było poprosić o wykonanie malowania twarzy. Tam też cały czas była kolejka.

Przy kancelarii i bibliotece pracowały grille oferujące pieczone kiełbaski, a z ustawionych stołów można było otrzymać ciasta i napoje. Chętnych nie brakowało. Ciasta i sałatki przygotowały nasze parafianki, a inni podarowali napoje.

Festyn zakończyliśmy dokładnie o godzinie 21.00 Apelem Jasnogórskim. Prawdopodobnie trwałby on jeszcze dłużej, ale zaczęło padać dokładnie o tej godzinie, do której festyn zaplanowaliśmy. Wszyscy bawili się radośnie.

ks. Lesław Politowski

Wakacje z Bogiem Wspólnoty „Emaus"

Wakacje z Bogiem rozpoczęły się w Stasikówce koło Poronina 2 sierpnia 2013 roku. Naszym opiekunem i organizatorem był ksiądz Marcin Figiel, który w sposób nieoceniony opiekował się nami i cierpliwie znosił nasze grymasy. Pierwszego dnia rozpakowaliśmy się i przywitaliśmy z gospodarzami, a także zapoznaliśmy z zasadami bezpieczeństwa. Następnego dnia weszliśmy do Sanktuarium Matki Boskiej Królowej Tatr, gdzie została odprawiona Msza święta. Wstąpiliśmy też na Rusinową Polanę, na której spędziliśmy czas na jedzeniu pysznych oscypków. W następnym dniu udaliśmy się na Krupówki, gdzie w kościele pod wezwaniem Świętej Rodziny odmówiliśmy Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Później zakupiliśmy pamiątki. Byliśmy także na Gubałówce. Najwięcej trudu przysporzyło nam wejście na Gęsią Szyję.

Każdego dnia spotykaliśmy się w grupach i razem z naszymi opiekunami: panią Magdą i księdzem Rafałem Jańczakiem rozważaliśmy Pismo święte i rozmawialiśmy na tematy związane z problemami współczesnego Kościoła. Codziennie spotykaliśmy się na wspólnym śpiewie, bo jak mówił św. Augustyn: „kto śpiewa, dwa razy się modli". Po trudnych zmaganiach na górskich ścieżkach spędzaliśmy czas także na zabawie, między innymi przygotowywaliśmy scenki ewangelizacyjne, byśmy lepiej mogli się poznać i zintegrować.

Wyjazd ten był okazją do licznych refleksji. W uświadamianiu sobie wielu prawd pomagały nam wyprawy w góry. Każdego dnia uczestniczyliśmy we Mszy świętej. Mogliśmy też pogłębiać swoją wiarę poprzez wspólną Adorację Najświętszego Sakramentu. Było to dla każdego z nas bardzo osobiste i wyjątkowe przeżycie.

Na końcu pobytu zorganizowaliśmy grilla i wspominaliśmy przygody, jakie przeżywaliśmy podczas pobytu w górach. Było nam smutno, że ten spędzony razem czas upłynął tak szybko. 12 sierpnia nadszedł czas, aby wyruszyć w drogę powrotną. Żegnaliśmy się w uściskach z wielkim żalem, ale i nadzieją, że spotkamy się w przyszłym roku.

Bardzo miło wspominam ten czas pełen zadumy, przemyśleń nad swoim życiem, ale także pokonywania własnych słabości. Można zauważyć, jak bardzo jesteśmy mali w kontakcie z górami, które są dziełem Boga. W ciągu wyjazdu oazowego mogliśmy zbliżyć się do Pana Boga przede wszystkim przez drugiego człowieka. Uważam, że oaza zaowocowała obficie w naszych sercach i dzięki niej jesteśmy mądrzejsi i bogatsi o nowe doświadczenia. Ten wyjazd, tak jak i wiele innych, to możliwość pięknego i dobrego przeżycia czasu wakacyjnego.

Agnieszka Domagalska

Aktualne prace

Pragniemy poinformować naszych Parafian, że w przygotowaniu i wstępnej realizacji są następujące prace dotyczące wystroju kościoła:

1) Od października szukamy bloku kamienia na chrzcielnicę. Chodzi o to, aby był on fakturą i barwą jak najbardziej zbliżony do granitu, z którego wykonany jest ołtarz, ambona i półka przy tabernakulum. Okazało się, że nie ma odpowiedniego bloku w Polsce. Szukamy więc za granicą. Po znalezieniu i sprowadzeniu bloku wykonamy chrzcielnicę z kamienia, a następnie zostaną wykonane: kopuła i osiem scen z brązu lub mosiądzu na boki chrzcielnicy.

2) Od początku grudnia pan Stanisław Mystek z Poznania projektuje i wykona dwie płaskorzeźby w drewnie lipowym, które zostaną umieszczone w łukach nad konfesjonałami pod chórem.

ks. Lesław Politowski

Diecezjalna Pielgrzymka do Rzymu w Roku Wiary

W połowie września br. wraz z grupą kilkudziesięciu osób wzięliśmy udział w pielgrzymce do Włoch. Uczestnikami byli zarówno parafianie z naszego kościoła jak i z Parafii św. Stanisława. Byli z nami dwaj kapłani: ks. Marcin Figiel z naszej Parafii oraz ks. Rafał Bogus z Parafii św. Stanisława. Nasze pielgrzymowanie rozpoczęliśmy od zwiedzania Wenecji, potem Asyżu, Rzymu, San Giovanni Rotondo, Lanciano, Manopello, Loretto i Monte Cassino.

Najpierw więc była Wenecja – miasto położone na licznych wyspach, którego patronem jest św. Marek, a w bazylice jego imienia złożone są jego relikwie. W Asyżu nawiedziliśmy Bazylikę św. Franciszka. Myślę, że wielu z nas zapadły w pamięci słowa tego świętego skierowane do Pana Jezusa: „Panie co chcesz, abym uczynił. Powiedz, a ja to wypełnię". My często bowiem zatrzymujemy się na tej pierwszej części pytania: „Panie powiedz co mam czynić?" A później zapominamy o tym, czego Bóg od nas oczekuje i realizujemy swoje plany. *„Najwyższy, chwalebny Boże, rozjaśnij ciemności mego serca i daj mi, Panie, prawdziwą wiarę, niezachwianą nadzieję i doskonałą miłość, zrozumienie i poznanie, abym wypełniał Twoje święte i prawdziwe posłannictwo. Amen.*

Kolejnym punktem pielgrzymki był Rzym. Wraz ze wszystkimi grupami pielgrzymów z naszej diecezji uczestniczyliśmy we Mszy świętej w Bazylice św. Bartłomieja, gdzie znajduje się sanktuarium „nowych Męczenników". Eucharystii przewodniczył biskup Wiesław Mering. Najbardziej podniosłym momentem było przekazanie relikwiarza z relikwiami błogosławionego biskupa Michała Kozala i Męczenników z Osięcin. Relikwiarz ma kształt otwartej księgi, w której zapisane są imiona błogosławionych Męczenników z diecezji włocławskiej.

Następnego dnia braliśmy udział w Audiencji Generalnej z Papieżem Franciszkiem, podczas której Ojciec święty mówił o obrazie Kościoła jako matki: Kościół ukierunkowuje nasze życie, jest miłosierną matką, a przez modlitwę umieszcza cały Kościół, ze wszystkimi jego potrzebami w rękach kochającego Boga.

Gdy odwiedzaliśmy San Giovanni Rotondo, miasto przygotowywało się do obchodów rocznicy śmierci św. ojca Pio. A postać tego świętego i jego życie uczy nas modlitwy i zawierzenia Bogu swojego życia.

Na Monte Cassino złożyliśmy kwiaty, a w intencji wszystkich poległych odmówiliśmy Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Następnie udaliśmy się do Lanciano, miejscowości, gdzie przechowywane są dowody jednego z pierwszych i największych cudów eucharystycznych. Ten cud skierowany jest do każdego człowieka by uwierzył.

Dalej udaliśmy się w drogę do Manopello, by zatrzymać się na modlitwie przed chustą ze Świętym Obliczem. Człowiek twarzą w twarz z samym Bogiem. „Volto Santo w Manopello to z pewnością największy cud jaki mamy" – powiedział ojciec Pio w 1963 roku.

Ostatnim miejscem pielgrzymki było Loretto, a w nim spotkanie z Matką Bożą Loretańską, modlitwa u Jej stóp i powrót do Polski.

W naszych sercach i myślach pozostało wielkie pragnienie powrotu do tych świętych miejsc, bo one przemieniają życie i umacniają wiarę.

Beata i Krzysztof Strużyna

* *

Pięciodniowa pielgrzymka szlakiem Jana Pawła II

Po porannej Mszy Świętej 26 lipca 2013 roku grupa dorosłych wraz z wikariuszem ks. Marcinem Figlem wyruszyła autokarem na pielgrzymkę śladami Jana Pawła II Wielkiego.

Pierwszym etapem pielgrzymki było Sanktuarium Matki Bożej w Gidlach, malowniczej wsi w województwie łódzkim, gdzie znajduje się dziewięciocentymetrowa figurka Matki Bożej z Dzieciątkiem Jezus. Na miejscu uczestniczyliśmy w prelekcji, którą wygłosił brat dominikanin. On też oprowadził nas po kościele, a potem każdy mógł zaopatrzyć się w pamiątki i kompiułki (wino, w którym kompana jest figurka Matki Bożej). Ceremoniał ten odbywa się raz do roku.

Następnym etapem pielgrzymki był Kraków – jedno z najpiękniejszych miast w Polsce – tłoczny, kolorowy, różnojęzyczny. Miasto zwiedzaliśmy każdy indywidualnie. Rzecz jasna nie mogliśmy odmówić sobie pójścia na Wawel i do katedry, a w drodze powrotnej do autokaru nie ominęliśmy wawelskiego smoka ziejącego ogniem.

Z Krakowa udaliśmy się do miejsca zakwaterowania na Jaszczurówkę. W Zakopanem spędziliśmy większość czasu na słynnych Krupówkach. Zmęczeni, wyczerpani, ale szczęśliwi, w różnym obuwiu, dotarliśmy pieszo również do Sanktuarium Matki Bożej Jaworzyńskiej Królowej Tatr na Wiktorówkach. Tam ks. Marcin celebrował Eucharystię, tam też nastąpiło miłe spotkanie z grupą oazową z Parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Jana Ewangelisty z Włocławka. Byliśmy również w pustelni brata Alberta. Podążając śladami Jana Pawła II zwiedzaliśmy następnie Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach. Byliśmy również w Sanktuarium Matki Bożej Królowej Podhala w Ludźmierzu (w gwarze góralskiej: Gaździny Podhala). Zwiedzaliśmy kościół, jak również spacerowaliśmy po pięknym ogrodzie różańcowym, przy niesłychanie pięknym słońcu. Podziwialiśmy też cudowne widoki piękna naturalnego naszych gór z tarasu widokowego w Bukowinie Tatrzańskiej, gdzie zapach traw mieszał się z zapachem najlepszej czekolady, za którą dziękujemy.

Dalszym etapem naszego pielgrzymowania było Dębno Podhalańskie, gdzie znajduje się piętnastowieczny kościół św. Michała Archanioła, zbudowany bez użycia gwoździ, który wpisany został na listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. W piątym dniu pielgrzymki w drodze powrotnej udaliśmy się do Wadowic, rodzinnego miasta naszego błogosławionego Jana Pawła II. Tam każdy indywidualnie zwiedzał dom rodzinny Ojca Świętego i Bazylikę. Mieliśmy dość czasu, żeby zjeść i kupić kremówki, pamiątki, zrobić fotografię. Z Wadowic udaliśmy się do Częstochowy, gdzie każdy osobno prosił Panią Jasnogórską o łaski i szczęśliwy powrót do Włocławka, naszego miasta i domu.

Każdy dzień pielgrzymowania zaczynaliśmy od uczestnictwa w Eucharystii, chwaląc Boga modlitwą i śpiewem. Uczestnicy pielgrzymki w podzięce za zorganizowanie tak wspaniałej pielgrzymki, serdeczność, szczerość i bezpośredniość, życzą księdzu Marcinowi błogosławieństwa Bożego na każdy dzień, obfitego plonu duszpasterskiej pracy, życzliwości ludzkiej wokół siebie, zdrowia i wiele nadziei na lepsze jutro oraz wewnętrznej radości.

Halina

Redakcja: Ks. Lesław Politowski. Parafia Rzymskokatolicka św. Maksymiliana, ul. Zbiegniewskiej 1, 87-800 Włocławek
Tel. 518 014 624, 518 014 625, 518 014 626, 518 014 627
Skład i łamanie: Joanna Podgórska
Druk: EXPOL, ul. Brzeska 4, Włocławek. **Nakład:** 400 egz.